

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Robót Publicznych — każdemu we właściwym zakresie działania.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

650.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 31 maja 1928 r.

o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) zarządza się co następuje:

§ 1. Uznaje się, że:

1. Dicodeidum (Dihydrocodeinonum), Tropacocainum, Cannabinum, Ekgoninum et salia eorum;

2. Eucodalum (Dihydroxycodoneinum hydrochloricum), Paramorfianum (Dihydromorphinum hydrochloricum), Dilaudidum (Dihydromorphinonum hydrochloricum) et alia salia Dihydroxycodoneini, Dihydromorphini i Dihydromorphinoni;

3. liście koka;

4. Cannabinum, konopie indyjskie oraz wyciąg i nalewka z tych konopi, i

5. wszelkie przetwory wyżej w pp. 1 — 4 wyszczególnionych substancji — wywołują szkodliwe skutki dla zdrowia.

§ 2. Jako przetwory opjumu, morfiny, kokainy, heroiny oraz substancji, wyszczególnionych w pp. 1—4 § 1 niniejszego rozporządzenia, rozumie się wszystkie preparaty, zawierające w swoim składzie którąkolwiek z tych substancji, względnie jej sól, bez względu na postać preparatu (płyn, proszek, maść i t. p.), jak np. Tinctura Opii, Opium concentratum, Pantoponum, Eumebonum, Trivallinum, Narcophinum, Laudanum i t. p.

§ 3. Postanowienia ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) rozciąga się na wszystkie substancje i przetwory, wyszczególnione w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

651.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 18 czerwca 1928 r.

W sprawie pocztowych przesyłek dworcowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obrotach wewnętrznym pocztowe przesyłki dworcowe, które będą wydawane odbiorcom na dworcach kolejowych bezpośrednio po nadejściu pociągu kolejowego, w którym pocztę konwojuje funkcjonariusz pocztowy.

Pocztowe przesyłki dworcowe dzielą się na:

- listy dworcowe,
- dworcowe przesyłki gazetowe.

§ 2. Określone w § 1 przesyłki przyjmuje się do przewozu pocztą pod następującymi warunkami:

a) Nadawca winien zgłosić żądanie pisemnie w urzędzie pocztowym, w którym zamierza nadawać przesyłki dworcowe i w piśmie podać nazwisko odbiorcy, numer pociągu, którym przesyłka dworcowa ma być przesyłana oraz nazwę pocztowego urzędu oddawczego, a nadto uściślić ustaloną w taryfie pocztowej osobną miesięczną opłatę za każdą raz codziennie nadawaną przesyłkę. Opłatę powyższą uiszcza nadawca za miesiąc kalendarzowy zgóry nawet wówczas, gdyby żądanie zgłosił w ciągu miesiąca lub wycofał je przed upływem miesiąca.

Na uiszczoną opłatę otrzymuje nadawca pokwitowanie. Nadawca jest obowiązany zawiadomić odbiorcę, którym pociągiem będą przesyłki dworcowe przewożone i wezwać go, aby zgłaszał się na dworcach kolejowych po odbiór tych przesyłek. Zgłaszający się po odbiór przesyłek dworcowych winien okazać zaświadczenie wydane przez pocztowy urząd oddawczy.

b) List dworcowy nie może przewyższać wagi 500 gr., musi być na stronie adresowej opatrzony obwódką czerwoną na 1 cm. szeroką, w środku napisem „List dworcowy”, numerem pociągu i adresem odbiorcy. Na stronie odwrotnej listu nadawca umieszcza swój adres.

Dworcowa przesyłka gazetowa nie może przewyższać wagi 20 klg., musi być dobrze opakowana, opatrzona na stronie adresowej obwódką czerwoną 1 cm. szeroką, w środku napisem „Dworcowa przesyłka gazetowa”, numerem pociągu i adresem odbiorcy, a na odwrotnej stronie adresem nadawcy. Dworcowe przesyłki gazetowe można przysyłać także pociągami, w których przewóz poczty listowej odbywa się za pośrednictwem konduktorów kolejowych.

Pocztowe przesyłki dworcowe muszą być przy nadaniu całkowicie opłacone.

Nadawanie listów dworcowych i dworcowych przesyłek gazetowych jako przesyłek poleconych, jest niedozwolone.